

יהודה ויזן

שיר, הושענא, מחווה

•

מי מן מוֹתֵה
מי מן חי

קול אחי
קוֹרֵא לי
כֹּה לְחֵי

קום וְקום
קוֹרֵא לי
טל מִקְבֵּת

קול מן קָבֵר
קול מן חי

קוֹרֵא לי
הב מְנַחֵה

כוֹרֵה לי
הב מִמֶּךָ

הב מן חי
קוֹרֵא מן קָבֵר

כָּל אחי
אֶצֶל הַקָּבֵר

אף אני
אצא לקבר
שמה עם אחי.

הושענא

הושע נא :

מסיעת מושכי בעט / ממסרסי דברי העת
מסותרי דרכי אמת / מעדת עובדי המת
מן הבא כדי למוטט / המשאיא עציה מטית
לעשות בשם יה חטא / החומל כדי לשחת
המדיח תם – ויט / חקוטיך לעונת
המסיר אסור כרת / המוקיר מחשבת ריק
הנודר פי ימלט / מן הדין גם צמלק –

הושע נא –

הושע נא –

פי בני זנונים הפה / בני זנונים ממש

הושע נא :

הארץ מלחה / ואין מלוכה / ואין מלאכה / ואש לוחכה / ונהי
לחוקא / תחת יד מוכיחה / בתפחה צרוכה / תשוכי מנוחה /
לפני קשתא דרוכה / מסים באשך / בוססים במשחה / מטבעים
ברביכה / ריום בלחה / בצואה מלכלכה / סכים במבוכה /
פסוהים מפסיחה / בתבל המחשכה / פתולע שבתוכה / רמשים
ורפיכה / סלים באדמתך / נתיבי טפה סרוחה / דפים במדוכה /
גחונים להליכה / נתונים למעיקה / תורתך נוליכה / תמתך
השפוכה –

הושע נא –

הושע נא –

בימינו במהרה / תן בארץ מארה

הוֹשֵׁעַ נָא :

הוֹשֵׁעַ נָא / עוֹנֵשׁ אֲנוֹשׁ
הַמְקִים / מְכִי הָרוֹשׁ
הַכּוֹפֵף / בְּבִינָה רֹאשׁ
הַמְחַיֵּב / אָדָם דָּרוֹשׁ
הַמְצַנֵּה / יִצְרָךְ כָּבֵשׁ
הַמְשַׁלַּח / אֶל מִחְבוֹשׁ
הַמְתִּיר / בִּישׁוֹן מִבֵּשׁ
הַמְקַדֵּשׁ / אֶת הַקְּדוֹשׁ
הַיּוֹצֵר / שְׁכַר תִּירוֹשׁ
הַבוֹרֵא / מִיְנֵי שִׁירוֹת

— הוֹשֵׁעַ נָא —

— הוֹשֵׁעַ נָא —

אֵל נָא / הוֹשִׁיעָה נָא

היתוש

"The great adversary of Invention is Imitation"

(פ.א.א.)

לִילָה בּוֹ עֶמֶד הָרוּחַ
הָאֵוִיר נִמְלֵא בְּרִיחַ
רִיחַ שֶׁל בֵּיוֹב סְרוּחַ
כְּשֶׁבְרוּם רָצַד גָּרַח
וְהִיָּה כֹּה חָם.

בְּחֶשְׁכַת קִיטוֹן דְּלוּחַ
עַת גּוֹפֵי הִיָּה שְׂרוּעַ
עַל מִזְרָן חֲצִי קְרוּעַ
מִמְצָחֵי נִגְרַת קְלוּחַ
שֶׁל זַעַת אָדָם.

אֲזוּ בְּעַד חִלוּן פְּתוּחַ
לְחֻדְרֵי עוֹפֶף מְדוּחַ
שֶׁד מְזִיק וְלֹא יָדוּעַ
שְׂזֻמְזָם לִי "יּוֹדָה, יּוֹדָה
בְּאֵתִי קַחַת דָּם"

לֹא הִיִּיתִי כְּלָל בְּטוּחַ
אִם זֶה קוֹל אוֹ תַעֲתוּעַ
שְׂמִפְרִיעַ לִי לְנוּחַ
לֹא יִדְעֵתִי אִם לְנוּעַ
וְאֶשְׁכַּב דּוּמָם.

אֲזוּ זְמָזָם הַקּוֹל זְחוּחַ:
"אַל תְּזוּז, הִיָּה כְּנוּעַ,

בְּקִיטוֹן קָטָן רְבוּעַ
אֵין לְאֵן, אֶתָּה תְּקוּעַ"
כִּכָּה הוּא נֶאֱמַר –

וּפְרִיץ בְּצַחֲוֹק פְּרוּעַ.
"מִי אֶתָּה, שְׁטֵן-שְׁלוּחַ
בְּדַתְשִׁקְצַת, נֹאד־נְפוּחַ
שְׁתַּבּוּא אֶצְלֵי לְשׁוּחַ
כְּשֶׁאֲנִי נִרְדָּם ?

זֶה אֵינְנוּ בֵּית־אֲרוּחַ
וְאֲנִי אֵינִי קְנוּחַ
לֹא תִמְצָא כָּאֵן שׁוּם אֲרוּעַ
זוּלַת קָטַל וְשִׁסּוּעַ"
שְׁחַתִּי לוֹ נְזַעֲם.

אֶל מִפְסֵק הָאוּר, רְתוּחַ,
אֲז אֶשְׁלַח דְּי מְתוּחַ
אֶל הַמְּתַג הֶרְעוּעַ
כְּדִי לְחַשׁוֹף אֶת הָעוּוּעַ
אֶךְ הוּא נֶעְלָם.

אֵיךְ אוּכַל לְשַׁכַּב רְגוּעַ
סְבָתִי בְּחֻדְרֵי שְׁחוּחַ
לְגוּפֵי סְדִין מְהוּחַ
וּמִצַּב רוּחֵי גְרוּעַ
וְכֵלִי נִכְלָם.

כְּמוֹ פְּצוּעַ בְּפִגּוּעַ
הַמְּמַתִּין לְהוּ-א הוּ-א
שֶׁל הָאִמְבוּלָנִס שְׁבוּעַ
לְאוֹתוֹ סְלִסּוּל קְטוּעַ
לְהֵיוֹת מְנַשֵּׁם.

יָד קָרְעֵנִי מִיְצוּעַ –
אֵיךְ הִפְכֹתִי צַעֲצוּעַ –
כְּשֶׁהֵייתִי כְּבֹר שְׁקוּעַ –
עַרְבֹבֵנִי כְּמוֹ שְׁקֻשׁוּקָה.
וְאֲנִי נִדְהָם :

עַל הַקִּיר יִצוּר תְּפוּחַ
שֶׁהֵבִיט בִּי בְּשִׁפּוּעַ
כְּמִמְתִּינָן לְשַׁעַת נִגּוּחַ
וְעִקְצוֹ כְּכָלִי קִדּוּחַ
שְׁמָה הוּא זָמַם.

אֲזֹ דְמִיתִי מֵה מְרוּחַ
יִרְאֶה גּוֹפּוֹ רְצוּחַ
כְּבֹר שְׁמַעְתִּי ת'פְּצוּחַ
וְעִטִּיתִי פְּנֵי קֶשׁוּחַ
וּלְכֹבֵי הַלֵּם.

חֲרִישִׁי, אֲבָל בְּטוּחַ
הִתְקַרְבֹתִי כְּדֵי טוּחַ
וְאֶגְרוֹף יְדֵי זְרוּחַ
וְתַחֲתוֹ יִתּוֹשְׁטוּחַ.
וְנִמְלֵאתִי דָם.